

ZEMPLEN.

Közlöny a társasélet, közgazdaszat s irodalom köréből.

23-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

III-ik évfolyam.

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.

Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérm. küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.
Nyílt térben egy
sor 10 kr.

Hirdetési díj:

3 hasznos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.

Többszörinél olcsóbb.
Bélyeg díj mindig
30 kr.

Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lövy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségben.

Képviselőinkhez.

A képviselői választások harangjai me-
gyénk területén is megkondultak azon kiváló
férfiaknak kik nem csak ezen megye de az or-
szág többi részeiben is a haza boldogítására
hivatva érzik magukat szebbnél szebb, magasz-
tosabbnál magasztosabb eszmékkel s a legke-
cségtebb ígéretekkel tulhalmozott fogadal-
maikat programjukat haljuk, és olvassuk.

Egyik illetett, és a képviselőség elvállá-
lására felhívott, vagy ihlettségének érzetében
felhívás nélkül is ajánlkozó egyén a közjogi
állapotot úgy mint a Felsőleges uralkodó a nem-
zettel 1868-ban kiegyezett fentartani, másik for-
radalom nélkül, békés uton akarja azokat mó-
dosíttatni, harmadik az elviselhetetlen adónak
leszállítását, a trafik, finánczok sat. megszü-
ntetését, önálló magyar hadsereg, pénz, hadügy
létrehozatalát akarja, mindnyájan pedig ígér-
ik hogy akaratunknak létrehozása mellett a jövő
országgyűlésen életre halálra fognak küzdeni,

Sok szép ígért! sok ily ígértet hallot-
tnk a mult választások előtt is: az ígért kivi-
telnél azonban erélyesség helyett sok képviselő
szembeötlő tértlenségre vett magának szabad-
ságot

Tapasztaltuk ugyanis hogy a ház — kö-
vetek hiányában — több ízben nem volt ha-
tározatképes, hogy különösen a fő kérdések-
nél száz sőt több képviselő még jelen sem
volt, miből a választók az ily vissza maradt
képviselők irányában legmélyebb tisztelet ér-
zetében is, azon gondolatra jöttek: hogy ígér-
tük beváltására vagy nem képesek, vagy ta-
lán nem mernek sikra szállani.

Ezen több képviselő magatartásánál nyil-
vánult visszavonulásnál fogva megengednek
uraim, hogy innen a távolból magam, és szá-
mos polgártársaim nevében, visszahívási jo-
gunk elenyészvén; a még szabados kérelmi
uton tisztelettel felkérem önöket, kik akár ön-

álló, és sem pénzzel sem étel itallal sem más
anyagiságokkal le nem kenyerizhető, akár pe-
dig pénz, itatás s másnemű vesztegetés csáb-
jainak kitétt és ez uton megnyert választók ál-
tal lesznek képviselőül megválasztva, — habár
Szakácsy Dániel o-liszikai kerületbeli képviselő
jelöltnek szívesen vett abbéli ígértét miszerint
az ülésekben szorgalmasan meg fog jelenni,
programjukban nem tették is magukévá, ve-
gyenek részt rendesen az országgyűlés ülései-
ben. És ha isten szóközi tehetséggel mindnyá-
jukat meg nem áldotta is, vagy jó akaratukat
rögtönözve élő szóval terjedelmesen nem képe-
sek is kifejezni, legalább szavazzanak jobbra
vagy balra a mint t. i. meggyőződésük sugalja
a fenforgó kérdések felett. Adják jelét annak
hogy nem hasztalanul szedik választóiknak
zsebeikből az egyébiránt annyira és méltán
neheztelt adóba fizetett filléreit; kövessék Zemp-
lén egykori követe néhai Szirmay Antalnak
példáját, a ki soha sem dictiozott, ugyan, de
mert az ülésekben folytonosan részt vett szor-
galma köz elismerés és tisztelet koszorújával
jutalmaztatott.

Ha azonban mitől ugyan isten óvja ön-
ket, hosszasan betegeskednének, vagy családi
ügyeik hosszabb időre vennék igénybe szemé-
lyes távollétüket és hosszasan időn át e miatt
nem vehetnének részt az ülésekben, mondjanak
le a képviselőségről, hogy választóik érdekük-
nek folytonos képviselére egészséges, és saját
ügyeivel kevésbé foglalkozó képviselőt választ-
hassanak.

Nehezteltük a felső ház tagjainak részvét-
lenségét, pedig a felső ház tagjai saját költsé-
gükön vannak az országgyűlésen. Nézetem sze-
rint sokkal nagyobb beszámítás alá esik a kö-
telezettségét nem teljesítő fizetéses és több
helyütt borzasztó gyilkolások közbenjöttével
megválasztott képviselő mulasztása.

Albert Pál.

S. a. Ujhely junius 20. 1872.

Városunk csakugyan kezdi érezni, hogy mint
fekvése és állása megkívánja, honunk elsőbb rendű
városainak sorában kellend hely foglalnia nemsokára,
mit ugy népesedési szaporodása, mint virágzásnak
indult kereskedelme, s a jelenkor színvonalára lépett
s igényeivel lépéstartó polgárainak felvilágosult
szelleme egyiránt bizonyít.

Kétséget sem szenved, hogy ez előnyöket, e
szellemi s anyagi haladást nem kis mértékben se-
gitette és segíti folytonosan elő a közfoglalomnak
már majdnem egy év óta átadott vasut; mert míg
a népességet szaporította, a kereskedelmet könnyi-
tette: a városba pezsgőbb életet öntött, s az egy-
hanguságból szorgalomra s munkára ébresztette az
egész környéket.

De e gyors szaporodással együtt — nem ta-
gadhatjuk — hogy előidézte egyszersmind a szük-
séget is.

Azokban minden rosznak meg van a maga jó
következménye is.

Igy a szükség által kényszerítve módokat ke-
resett a gondolkodó ész, melyekkel segíthessen ön-
magán, s hogy talált is, fényes bizonyítékot váro-
sunk az utóbbi időben csaknem egymásután kelett-
kezett biztos alappokkal bíró pénzügyezetei.

Nagyon sok s különböző nézeteket hallottam
már felszínre hozni a hirtelen egymásután alakuló
pénzügyezetek ellen, s mindenik nézet oly annyira
magán hordja az egyoldalúság bélyegét, hogy azo-
kat nyilvánosságra bocsátani egyáltalán nem látom
hasznosnak, sőt egyszerűen elitélem azok hirdetőit,
mert míg a nép alsóbb rétege, a multakon okulva,
örömmel hozná filléreit a köz- és saját-jó ez oltá-
rára: az ily anti apostolok által elidegeitve, oly
távol, mint tud, tartja magát e hasznos tényezőktől.

Hisz az, ki nem örül lélekben az ily nemű in-
tézetek alakulásainak, nem lehet más óhajátson, mint
vissza hozni ama utálatos megbélyegzett uszora kort,
mely a társadalmi életben hasonlított egy belsejében
megromlott piros almához; mert míg ide külszi-
nével magához edesgeté a szonjazót, addig bense-
jében a legkeserűbb mérget rejte.

Igaz ugyan, hogy az ily intézetek lényét oly
szellem lengi át, melyet minden létező jog nemcsak
megenged sőt követel is; mert nem kívánhatja senki
ép elmével, hogy valaki által elhelyezett önszorgalma
után vagy bármilyen módon összerakott tüke jövedelem
nélkül heverjen valahol, s gyümölcsét, jótékony ha-

TÁRCZA.

Tisza vize úgy háborog . . .

Tisza vize úgy háborog,
Zajlik, zuhog bős dühében . . .
Rengő sajkán sóhajtatás kél,
Lágy sohajtás búsan — mélyen.

Gyenge nádként reng a csónak,
Remeg, inog a hullámon,
Rémes hanggal játszik a szél . . .
„Zsuzsi lányom, Zsuzsi lányom!”

„Oh de messze még a tulpart!”
Szól a lányka kedveséhez;
Csók a válasz, — édes csókban
A lányka vigaszt érez.

Fölöttök a rut fergeteg
Gunyakzajként ordít, tombol:
Vész alattok; — kebleikben
Üdv, kétség: mennyország, pokol. —

Száz elemmel küzd a két szív . . .
Dörög . . . cikázik a villám,
Vizbe mártva égő nyelvét,
Mint egy szomjas, tüzes sárkány,

Villám fényénél partra látni,
A lány arcát eltakarja,
Ruhájának foszlányait
Ott szakgatja édes anyja.

Száraz ujjá rájok mutat,
Ajka mozdul: „jól halljátok,”
S a viharon által sivit:
„Megtagadlak. — átok rátok!”

Ujra csattan, sujt a villám,
Hullám csapkod, hullám felett —
Két kebelben, két ajakon
Elhal a szó — a lehellet . . .

És azóta vészes éjjel
Villámfényénél hallják, látják:
A megörült öreg asszonyt,
Mint kiáltja rémes átkát.

Farkas B.

Az öreg is, én is.

Beszély.

I.

Nevem: Dornóy Lajos.

Volt nekem egy szeretetreméltó urambátyám,
kit az egész világ úgy hitt, hogy: Misi bácsi, bár
beesületes neve az öreg urnak — turhegyesi Tur-
hegyi Mihály volt. No de azt szokták mondani,
hogy a név nem „teszi” az embert s ezt a nézetet
az én kedves urambátyám is tökéletesen osztotta;
mert praedicatúmat csak akkor szokta használni,
mikor a sors Ábrahám valamelyik nemes ivadéka-
val, vagy épen valami német sógorral hozta össze,
val, vagy ugyan az öreg urnak azon erős meggyőző-
dése, hogy ilyenkor mi sem biztosíthat nagyobb
auctoritást, mint egy kacskaringós praedicatúmat.

Az én kedves Misi bátyámnak — mert enge-
delmeddel szíves olvasóm, már én is csak így ne-
vezem — több jó tulajdonai voltak. Először: kifá-
radhatatlan gazda volt; másodsor: szenvedélyes
vadász; harmadsor: elveiben tántoríthatlan s mon-
danom sem kell, hogy nagy hazafi. A mit egyszer
az öreg ur fejébe vett, a mire azt mondta, hogy:
„muszáj! nem volt az a halálitelet, mely őt szán-
dékában megingathatta volna. Különösen, ha ebéd
után egy kis „szívvidámító”-val felvillanyozta az
öreg tagokat s kombináló tehetségének kerekét gyor-
sabb mozgásba hozta: akkor ugyan ne kísértette le-
gyen meg senkisével vele vitázni; mert habár egy
regiment porosz katona előtt megmért volna is ál-
lani, az öreg ur attaquirozását ki nem állandotta.

Bevégeztem iskoláimat; siettem haza. Büszkén,
fölemelt fővel toppantam be az apai házhoz, bár a
szerzett tapasztalatok önsúlyként neheztedek vállá-
imra, ha másban nem, az adósságcinálásban.

— Servus öcsém! — kiáltott rám Misi bácsi —
már alig vártunk, no, csakhogy megérkezél. S ezt
mondva oly hatalmas parolát csapott markomba s
ugy megrázta kezem, hogy szinte majd elfeledtem
anyámnak jó estét kívánni. Most jött a censura:
a lámpa mellé állítottak s elkezdtek arcomat ta-
nulmányozni. A csendet Misi bácsi törte meg:
— Hát öcsém, szerencsésen átcsónakáztál a
Lajthán?

— A hol zátonyra találtam, uszva próbáltam
meg, — felelém jó kedvvel.
— De nem merültél el?
— Csak az kellett volna még?
— Ördögadta ficzkója! — fakadt ki az öreg
ur — milyen büszke lett egyszerre, pedig két hét
előtt pénzért sem lehetett volna megnevetetni.
Denique kisült, hogy „átcsusztam.” Több nem
kellett . . . meg voltak velem elégedve.

tását mindenkire másra csak a tulajdonosra ne terjessze; azonban e szellem nem az uzsora világból öröklött legyen többé, hanem a társadalmi jólét fáját lengje körül s azt táplálja élelyével.

A jótékony pénzintézetek alakulásánál tehát örülnünk kell, mert ezek hivatva vannak a társadalmat reformálni, megmenteni ama fekélyektől, melyeket bukásoknak nevezett el az emberiség.

Ne azt kívánjuk e pénzintézetektől, hogy az emberiség kárára az uzsorának felezőmértékű alakjai legyenek; hanem kívánjuk, hogy elérjék valódi céljukat: az emberiség közjává összerakott filléreikkel, mentől meszebb távozva ama szörnyőtől, munkálni s felvirágoztatni.

Ez a pénzintézetek valódi feladata, s mindenkör örvendhet a tiszta önzéstelen lélek, valahány-szor egy új alakulását kilátásba helyezik, mert ezek mindenike egy-egy válaszfalat képez az önkény uralom szülte nyomoru uzsora és a szabadon mozgó önkormányzat között.

Ne legyen hát a cél elidegeníteni a népet e jótékony intézetektől; mert csak akkor lehet Magyarország nagy és szabad, ha idegen segílyre nem szorulva, minden kis helysége megélel önéreje és emberségéből.

Kretovics József.

Egy sinü vasutak.

A technikai világ szeme szüntelen Amerika felé tekint, innen vár újat, nagyszerűt, rendkívülit. És csakugyan a „New-York Tribune” egy újabb számában azt olvassuk, hogy New-Yorkban jelenleg a házak felett futó egy-egy vasut tervrája és mintája van kiállítva. A terv a következő: 18'-nyi magasságban az otca felett kovácsolt vas oszlopokon, melyek egymástól 25'nyi távolságban a födve verveik, egyetlen egy sin meg végig. Ezen sin hosszában hajadnak a kocsik, melyek két egyvonalban alkalmazott kereken mozognak; a kocsik mindkét oldalán két pánt, végükön vízirányos kerekekkel ellátva, függ le. E kerekek, ha a kocsik mozgása jó szintén megfelelő oszlopok oldalán megerősített síneken forognak, és így a gyors mozgás folytán könnyen bekövetkezhető ingást megakadályozni és az egyensúlyt fentartani segítik, a függőleges kerekek vágányból való kiesését pedig lehetetlenné teszik.

A mozgató erő fentartására összenyomott léggel telt tartókat ajánlanak, amelyek az utca két végén alkalmazott szivattyú segédjével szüntelen megtöltötnének, és a vágány hosszában futó csövek segédjével minden négy-négy angol mérföldre más, a kocsik alatt megerősített tartókba levegőt ársztanak. A kocsik alatt alkalmazott tartók hossza 30' és átmérője 3' lenne és oldalainak minden négy-szög hüvelyke 100 font nyomásnak ellent állhatna. Azt hiszik, hogy azon összenyomott légmennyiség, mely egy ily reservoirt betölt, elegendő lenne egy 6 kocsiból álló vonatot City Hallból Hadler Brigbe léggömbök nélkül szállítani. E számvetés azon alapszik, melyeket a süritett léggel tett kísérletek a Mont-Cenis és a Hoosac átfuratásánál elérték. A gépnék sulya elősegíti a mozgás egyenletességét. Az ülések, melyek a kocsik közepében akkép helyezvők, hogy az utasok háttal ülnek egymáshoz, nagyban

segítik a suly összpontosítását és így a veszély elháríthatóságát.

Bartlett C. Ferencz, e vasut feltalálója, egy költséghetést állított össze, amely szerint ily tervű két fül és lefelé vezető vasutvonal előállítására két millió 500 dollárnál többre nem kerülne és 5 cent-nyi ár mellett naponta menő 9500 személy után a törke 7 százalék kamatja biztosítva lenne.

Az „English Mechanic” című lap egy más egy sinü vasuttervet közöl, melynek feltalálója Haddon J. L.

A felépítmény egy három lábnyi magas és kellő vastagságu falból áll, a melyen felül talpfákra rakott vágány vonul. Földmunkálatok teljesen szükségtele nek, minthogy a falat a föld egyenletlensége szerint hol magasabb, hol alacsonyabba lehet építeni, a míg akár mily nagy nyíltafvlatu hidak egyetlen egy vasgerendából állanak; a köhidak pedig tényleg a közönséges hidak csak egy vékony szelvényét teszik, minthogy felső felületének szelessége nem több egy lábnyál. A mozgó tárgy kettős kocsiqól áll, a melyek a fal két oldalán párosan akképpen alkalmazvák, hogy csak a tetők függnek össze és az egész suly a függőleges kerekekre nehezedik. Minden kocsi alsó része vízirányos dörzskerekekkel van ellátva, melyeknek rugói az egyensúlyt azon nyomás által tartják fenn, melyet a fal minden oldalára gyakorolnak. E nyomás vízirányos épületefákra gyakoroltatik; Haddon nézete szerint azonban a kő, téglá, vagy betonból épül falat szükséges azon részekben kikövetni, a melyeken e kerekek a falat érintik. A mozdonny két tetőirányos gözkazánból áll, a fal mindkét oldalán egy-egy, a kocsikéhoz hasonló állásu kerékkel, van ellátva, de e vízirányos kerekek a hajtó kerekek, a melyek képesek a falba a kellő erővel kapaszkodni, és rugonyméza kerekalppal ellátvák, nehogy a vakolatot vagy a kövezet felületét megrongálják; ez azonban emelkedéseknél felesleges, minthogy a téglapítmény felülete sokkal nagyobb tapadási erőt fejleszt ki. A kocsik ingását a vízirányos kerekek rugói, melyek rendszeren a külső felületet nyomják, megakadályoztatják, habár a függőleges kerekek meglehetősen gyorsaság mellett is szüntelen tetőirányosan egy vagy más oldal felé hajlás nélkül futnak. Egy-egy kocsiban 8 személy ülhet háttal egymáshoz, 25 angol mérföld a legnagyobb gyorsaság, melyet téglá- vagy kőfal mellett elérni lehet; ha nagyobb gyorsaság kívántatik, a falat betonból kell építeni. — Nyilván való, hogy a fal az ország anyagszer-készletéhez képest a legkülönbébb anyagokból is összeállítható. Így fából vagy vasból is állhat, a mikor is a talpfák oszlopokon nyugosznak. A fa talán moesáros vidékeken legjobban ajánlható, minthogy ily helyeken a küfal alapja nagyon is költséges lenne, másrészt pedig a kőfal sziklák talajon legalkalmasabb. Az ily szervezett vasut költsége mérföldenkint 500-1000 font sterlingbe kerülne; könnyebb forgalmu, t. i. négy személyre szánt személykocsi vagy 15 mászát vivő terherkocsikkal közlekedő vasut 300 font sterlinggel, mint az jelenleg Aleppóban történik, is előállítható. Ily szervezett vasutakhoz a Manches teri gyárak szállítanak mozdonyokat és kocsikat. E szervezet mindenesetre nagy előnyt nyújt oly vidékeknek, melyek egy sokkal költségesebb, rendszer vasutat el nem viselhetnek.

Ez ösmerte-et eleinte egy technikai phantasmagóriának vélne az ember, de beható gondolkozás

után belátjuk azt, hogy az új systema nemcsak hogy nem abszurdum, de sőt népes városokon keresztül, a hol csupán személyszállításról van szó, félreismertetlen előnyt nyújthat. Először kevés helyet foglalna el és az utazásnak sem világosságát, sem szellőztetését, sem közlekedését dem akadalyozná. Az oszlopok azon azoe csapattó köveken építhetők fel, a melyeken rendszeren a távirtda rudak állanak. Másodszor a kocsik tökéletesen biztosan mozoghatnának, minthogy a vágányból ki nem ugorhatnak. Harmadszor ily vasut előállítására aránylag nem sokba kerülne. Mindez előnyök megérdemlik azt, hogy beható kritika tárgyává tétessenek, de nem szabad szem elől tévesztetni azt, hogy különösen ily tervezet sikere annak kivételétől függ.

Közgazdaszat.

Egy tekintélyes borkereskedő észrevételei.

Magyarország borkereskedéséről.

Azon élénkség, mely az utóbbi években, az elméleti szereklis kereskedés terén fölmerült, a borkereskedésre is szembetűnő módon kiterjeszkedett, ez által élénkítvén, jövedelmezővé teszi a bortermelést is.

Ezen észrevételre leginkább Magyarországnak németbansági borvidéke ad alkalmat s nevezetesen Versecz és Fehértemplom, a hol a mult évben óriási mennyiségű bor termelt. Daczára annak, hogy a bor minősége e vidéken is csak másodrendű volt, ugy annyira, hogy a termelők magok is kételkedtek annak kelendőségén: mégis elkelt ezen temérdek bor és pedig meglehetősen jó áron annyira, hogy jelenleg e vidékeken tavalyi bort már alig találhatni.

Magyarország más borvidékein alig képesek a termelők megmagyarázni a verseczi és fehértemplomi borok e mesés kelendőségét, tudva még hozzá azt, hogy e vidékek rendkívül nagy mennyiségeket termelnek, melyek mégis szűrettől szüretig biztosan eladhatnak; s pedig azért nem képesek a bánáti boroknak ezen rendkívül kelendőseget megmagyarázni, mivel az országnak más borvidékein, melyeknek nagy része sokkal jelesebb bort termel, mint a bánáság, épen csak a borkereskedés pang és minden termények közt csak a bor az mely vevőt alig talál.

De ezen rendkívül tünemény magyarázata nézetem szerint még sem oly nehéz.

Már harmaz év előtt, mikor még a Duna volt az egyedüli közlekedési út, kitüntette magát a németbansági bortermelő borainak tiszta s okszerű kezelése által s az idegen vevőkkel oly pontos és lelkiismeretes eljárást tanusított, mely részere a vevő legnagyobb bizodalnát és elismerését megalapította és mindaddig évről-évre szilárdította.

Az első lefejtést december hóban ejti meg régtől fogva már a németbansági borszagda s ennek minőségű bort természetes állapotban és pedig pontosan belyegzett (ezimentirozott) hordókban a vevőknek atszogáltatni. De nézzük már most, hogy mi történik e tekintetben a többi borvidékeken. A bor jobbára csak márczius hóban kerül az első lefejtés alá, minél fogva a bor az eladásra nem is alkalmas, vagy csak a söprőjével együtt megvehető, mi a nagykereskedőnek leginkább a vételben szolgál akadályul és inyere épen nincsen, annál inkább, mivel

— Most pedig tudós ur — szolt hozzám az öreg ur, vállaimra veregetve — tudja meg: nem azért jöttem én ide, hogy nagy tudományában gyönyörködjem, hanem azért, hogy holnap reggel szerre ültessem s elvigyem Doroghátra. Doroghátou lakott az öreg. Anyád már beleegyezett, neked meg — muszáj!

Már ekkor lehetetlen volt Misi bácsit meg nem ölelnem; csak egy cseppbe mult, hogy egy „kerिंगöt” nem jártam vele, pedig ezzel mindent elronthattam volna; lévén t. i. az öreg ur a walserek iszonyu ellensége, már csak azért is, mert a juhoknak is meg van az a rossz szokásuk, hogy „megkeringősödnék,” — ez pedig nagy csapás a gazdára.

Hanem szükségesnek látom emondani szives olvasóm, hogy én sem azért örültem meg oly nagyon az öreg ur nyilatkozatának, már t. i. annak: hogy elvisz magával, mintha én valami nagy gyönyörűségemet találtam volna abban, mikor ő amugy „magyarmiskásan” ki-kifakad a német ellen, tudván azt, hogy ebben Doroghátou nem megvetendő részem lesz: hanem hát volt neki egy szeretetreméltó gyönyörűség kis leánya. Ilonkának hívták az eszemadtát. No már ennek a kedvéért nem Doroghátra, hanem a vilag végére is elmentem volna: nem az öreg ur politikázását, hanem halálitéletemet is édes-örömet végig hallgattam volna.

Vérmes reményekkel eltelve töltöttem az estét. Ilonkát már egy év óta nem láttam. Szemem előtt lebegett karcsu termete; az a dus szőke haj, mely nem szorul „chignon”-ra; kék szemei, a melyek beszélnek, piros ajka, mely örökké mosolyog. Akaratlanul azon gondolatra jöttem, hogy szerelmes vagyok s e gondolatnál egészen kipirult arcom. Misi bácsi erővel rám akarta fogni, hogy azon pár quarterka ütött fejembe, melyet a vacsoránál leküldöztem rendeltetése helyére. Ha tudta volna a va-

lódit okot... talán nem is hi Doroghátra!... Azonban ki tudja...

Az éjet nyugtalanul töltöttem el s midőn korán reggel a négy pej-csikó előrohogott a könnyű bricskával: én is teljes ornátusban jelentem meg urambátyám előtt. Frissességem az öreg urat meglepte, nem is titkolta azt.

— No Lajos öcsém, nem hiszem, hogy a collegium látogatásában is ily eleven letél volna! szolt hozzám mi közben bozontos szakálát igyekezett egy fésűvel rendbe hozni. Az is oly határozott jellemű volt, mint gazdája; azon különbséggel, hogy az öreg ur nagyon szerette az egyenes utat, szakálának pedig az ő háztartása nagyon is rendetlen volt. Nem is lett volna tanácsos valami „gyűrűrejtegető” vándor büvésznak gyűrűjét az öreg ur szakálába rejtetni el; mert könnyebben megtalálodatta Theseus a Labyrinth szörnyetegét Ariadne fonatának segelye nélkül, mint ő büvészsége a gyűrűt e szakál vadozában.

Magam sem tudom már, mit feleltem a Misi bácsi megjegyzésére; elég az hozzá, hogy miután egy kissé felpapramorgóztunk: feltelepedtünk a kis bricskára s mentünk... nem mentünk — de repültünk: repített bennünket a négy pej Dorogháta felé.

— Pompásan megy ez a négy csikó, urambátyám.

— Meghiszem azt öcsém! mind a magam nevelése. Egyik sem több még negyedfűnél. (aiföldi kifejezés: negyedik éves.)

— Igazán oly egyformák, mintha csak menyasszony szállításra volnának összeszedve.

— Az ördög nem alszik öcsém, még arra is rájöhet a sor.

Ekkor aztán olyan nagyot néztem, hogy négy csikó helyett nyolczat s egy urambátyám helyett

kettőt is láttam. Megvallom, nem értettem az öreg urat. Nem tudtam elképzelni, hogy az én menyasszonyomat szándékoznék-e a négy pej csikóval elszállítani; ha t. i. megönsülnek; vagy Ilonka szándékozik ferjhez menni, (e gondolatnál nagyot dobant szívem) vagy épen Misi bácsi akar asszonyt hozni a házhoz.

Az öreg ur észrevette, hogy feleletével meglepett s jóízűen mosolyogva így szolt hozzám:

— Már pedig ugy van az öcsém! Még ez a négy csikó lakadalmas népet is vihet.

— Hiszen vihet, vihet — feleltem — de hát...

— De hát, hol a menyasszony? ezt akartad kérdezni ugy-e? vágott szavamba.

— Eltalálta urambátyám.

— Mindent tudni fejfájást okoz, öcsém; azonban ha szerencsz gondolkozni — hát próbáld ki-sütni.

Biz az én fejből nem is tudott ez a gondolat kiemenni, s addig bámultam magam elé, míg a távolban valami falut földztem f. l. Doroghát volt az. Mindinkább közeledett felénk, vagy inkább mi felé. Ekkor aztán ismét nem tudtam másra gondolni, mint Ilonkára. Az urasági lakház fehérre meszelt falával már tisztán kivehető volt, abakam csillogva tört meg a nap sugára. Ugy tetszett, mintha egy ablakon szende róci arc tekintene ki... Bizonyosan Ilonka Kezével talán felénk is integet... Mily piczi kis kezek! Most egy cserépből virágot szakít le s hajába tűzi azt. Oh boldog virág! Öcsém ithon vagyunk! kiáltott fálembé Misi bácsi.

Ijedtemben, örömben majd nyakon ragadtam az öregot.

bort sok
melyek tart
tarozni nem
tudja, hogy
és belyegzele
sen 8-12
hogy az
megis köztü
akos hordók
dök a visir
egyebirant
Ily kö
föltte meg
genkedett a
tol, melyek
ban sinylen
majdnem e
szorítokzik.
a 12% me
a söprü ro
távórol ér
bizonytalan
ne, valjon
száz akó
Ném
mesztöt ar
vasuti álló
lyegzett h
nézve nem
felkavart
sebb mért
adhatlanu
kedés rek
kezelése,
képezi.
A h
kel kell
mértékber
csoda, h
miut p. d
dig ritka
ban csök
Hog
nehézség
gyakorla
keresked
eltalálta
nehézség
keztében
óta mon
rokat vá
dokban
hát, de
nak, ki
vezett v
összevett
kedésne
szánszá
ditsa.
H
eles bor
öltön,
Buda k
hozni,
pontosa
hordók
gére és
ban le
p. o. 3
bort ka
A m
S
Sze
B.
Li
Sá
S.
Sze
Pe
Bé
Ca
C
B
P
S
S
L
B
S
le
n
l

Hirdetés.

A nagyméltóságú magy. kir. földmívelési, ipar- és kereskedelmi ministeriumnak 1872-ik évi 4988. sz. a. kelt engedélyéhez képest

„A szerencs-vidéki takarékpénztár“

alakuló közgyűlése folytán folyó évi június hó 26-ik napjának d. e. 9 órakor Szerencsen Engel Sámuel vendéglője helyiségében megtartatni — az alapító tagok értekezlete által kitűztétvén; mit is van szerencsénk az értekezlet nevében közhírré tenni, egyszersmind minden egyes részvényt abbani személyes vagy meghatalmazottja általi részvételre meghívni, akként, hogy minden részvényes, ki a közgyűlésben résztveenni, s szavazati jogát érvényesíteni akarja, köteles az alakuló közgyűlést megelőző 48 órával alulirt elnökségnél részvényét az alakuló gyűlés tartamára letenni.

Kelt Szerencsen, 1872 juniushava 12-ik napján.

Gf. Szirmay Pál.
értekezleti elnök.

Ternyey Pál.
értekezleti jegyző.

1-1

Baktár és iroda:

BERGER ARMIN

Foster W. és társa

képviselője
K A S S Á N.

Mezőgazdasági gépek gyára

Lincolnban Angliában

Ajánlja a küszöbön álló idényre világhírt

AMERIKAI

BURDICK-, KIRBY-féle ARATÓ

és

KASZÁLLÓ GÉPEIT

Osborne D. M. és társától

AUBURN, NEW-YORK államban

Az itt jelzett arató és kaszálló gépek jóságáért

teljes jó t áll á s t

vállalok, s minden e nembe vágó megrendeléseket a legpontosabban teljesítek.

3-3

FIZETÉSI FELHIVÁS

A S.-A.-UJHELYI POLGÁRI TAKARÉKPÉNZTÁR és HITELEGYLET

részvényeire közgyűlési határozat folytán 40 o. é. forint folyó évi június 20 és 30-ka közt fizetendő lévén; felhivatnak a t. cz. részvényes urak, hogy a befizetéseket a fent mondott határidőben **Karsa Bertalan** egyleti pénztárnok ur lakásán reggeli 8 — 12-ig a pénztárnok s e célra felkért választmányi tag ur kezeibe eszközölni sziveskedjenek.

S. a. Ujhely, június 12. 1872.

AZ IGAZGATÓSÁG.

2-2

ELVESZETT

Egy ezüst női óra f. h. 19-én 5 — 11 között lakásomon. Az óráköpenyeg belsején következő szavak vannak bevésve: A. Acassin — Genève. Aki ezen órát megtalálta volna avagy holléte felől tudomással bírna, jelentse magát alulirotnál s jutalmul 5 ftnyi díjt nyerend.

S. a. Ujhely, 22. június 1872.

Fekete-Otte Hedvig.